

BUDA-PESTA

23 Febr. st. v.
7 Mart. st. n.

Va esî duminec'a.

Redact.: strad'a Havas nr.1.

Nr. 8.

Anulu XI.
1875.

Pretiulu pe unu anu 10 fl.
Pentru Roman'a 2 galbeni.

Tómn'a tiesatôre.

„Harnica si darnica.“
(Dicere poporala.)

Tómn'a mandra, harnica
Si de bunuri darnica
A 'mpartit u a ei comori:
Frundi'a-i datu-a ventului,
Ér rod'a pamentului
La voiosii muncitorii.

Datu-a inu pentru stergare,
Si porumbu pentru cosiare
Plinu de tinte aurii,
Si toti struguri din via
Pentru d'alb'a veselia
De la nunti si cumetrii.

Datu-a inca pentru cosa
Érb'a-i verde si frumosa
Care 'n Maiu a infloritu;
Si-a ei paseri cantatore,
Si-a ei siruri de cucore
Tainicului Resaritu.

Si-a remasu, serman'a, góla,
Pe candu viforulu se scóla,
Aducêndu gerulu de anu! ..
Ce-a se faca la érna?
Nuorii vinu, ca se asterna
Pe campii unu lungu troianu.

Vai de ea! .. Ce-a se devia
Sub cumplit'a vijelia,
Care sufia otieritu
Peste vâile uscate,
Peste apele 'nghiatiate,
Peste codrul desfrundit?

Dar nu-i pasa câtu e sóre
Tómn'a mandra tiesetore,
Pune furc'a 'n brâulu ei
Ca se tórcă, si se tiese
Pandia lata 'n itie dese
De 'nvelitu umerii sei.

Si torcêndu de-a lungulu trece
Peste brazd'a murga, rece,
Unde esu painjini miî.
Ér fuioru-i de matasa
Pe pamentu in urma lasa
Mreji de radie argintii.

Câte lanuri, vâi intinse,
Tóte-acuma sunt cuprinse
De lungi fire ce lucescu.
Unele s'aduna 'n caeru,
Altele perduite 'n aeru,
Tainicu linu caletorescu.

Tómu'a grabnicu le urzesce,
Le 'mpleteșce, nevedesce,
Si cu tóte la unu locu
Ea-si lucrédi-o 'nvelitóre,
Ca sè mérga 'n siedietóre
Si sè iè parte la jocu.

Ét'o in camasia alba,
Cu lefti mari lucindu in salba,
Mari cátu ochii sei caprii.
Trist'a érn'o pizmuesce
Si prin neguri o pândesce
Descantandu vrajitorii.

Ér Romanulu cu dragu spune :
„Dómne ! fà inc' o minune !
Scóte-o féta 'n calea mea,
Ca si Tómn'a harnica
Si de sufletu darnica,
Sè-mi facu traiulu meu cu ea !“

(Converbiri lit.)

V. Aleșandri.

C u n u n ' a.

— Novela poporala. —

(Urmare.)

II.

Dupa intelnirea lui Florea cu Anitia la o seputemana a fostu San-Saenele; (serbatórea Santului Ioanu in 24 juniu,) diu'a de multu acceptata si dorita.

In presér'a serbatórei tóte fetele si toti copíii din satu mergu afara la campu pe iertaóue sè culéga flori galbene asié numite: San-Saene, din cari impleteșcu pentru fia-care membru alu familiei cununa si o svîrlu pe casa, din care apoi deducu noroculu séu mórtdea fia-caruia.

Erá pe la santîtulu sórelui si pe de a supra satului Valea-lunga, pe iertaóie se aflá o multime de fete si de copíi, cari culegeau flori de San-Saene.

Acolo erá si Anitia.

Intr'o grupa petreceau cinci fete mai mari, fia-care câte cu unu manunchiu de flori in mana; in departare mai multe fete mici si copíi culegeau flori, intre vorbe si risuri vesele. Fetele cele mari cleveteau si faceau critica a supra fetiorilor... si si-faceau planuri despre vîtoriu.

In departare o féta nalta si subtire culegea in mersu câte o flôre si tienea dreptu spre

grupa. Ea se apropià de 'celalalte fete mari cantandu in unu tonu veselu doin'a:

Câte flori sunt pe razoru,
Tóte striga sè me 'nsoru ;
Numai un'a, cea din lazu,
Mi-dice sè me mai lasu !...

— Dieu lasa-te, — strigă Irina din grupa, — o feta bruneta, — că Petrea inca n'a esitu de la catane, si pana atunci trebe sè accepti.

— Dar cum sè nu acceptu dupa meteleulu acel'a, care nu-i bunu numai de aperatu holdele, — dise ea, — voi vedé eu mintenu ce mi-a aretă cunun'a ?

— Dreptu ai, — o intrerupse Anitia, — de cu séra, la tóte ni-a aretă cunun'a, că avemu norocu si candu ne-omu maritá ?

— Apoi tu Anitia si fara cununa poti scî, că t'ei maritá si-i fi: dómna invetiatoresa, — i respunde Irina cam in batjocura.

— E dreptu, că dlu invetiatoriu m'a pe-tîtu, dar pentru aceea si eu potu remané feta in Peru, — respunde ea cam mahnită.

— Dar de te-ar petă Florea, sciu că nu ai remané, — observă alt'a.

— Nu dieu, — respunde in loculu ei Todosia, cu unu tonu acru seriosu, — că fetioru ca Florea nu este in siepte sate !

— De frumosu, e frumosu si harnicu, dar e saracu, — replică éra alt'a, — sciu că pana i lumea nu va prinde câte trei boi de o lature in brazda, că precum se vorbesce si-a perduto pir'a cu domni si i-oru luá mosfa; apoi va fi unu serantocu.

Pe Anitia scirea acést'a a lovitu-o ca fulgerulu, dar s'a silitu a-si ascunde suprinderea, că celelalte fete sè nu o cărtesca. A sciu ea, că impregiurarea acést'a inca va fi unu motivu, — ca tatalu seu sè nu o dce dupa Florea.

— Dar tu Todosia ce cugeti; Tóderu acceptá-va aretarea cununei? — o intrebă un'a.

— Ori va acceptá, ori nu, mi-e nu-mi pasa; că Tóderu me iubesc si me omimesce... apoi mane e serbatóre, — continua vesela, — si sciu că numai pe mine me-a jocá. Da si eu i-oiu face o péna in peleria, din cele mai frumose flori ce am in gradinutia.

— Sermanulu Tóderu, — observă Irina cea batjocoritoria, — i vei face ciuha !

— Ciuha da, dar vi-aru placé vóue, ca sè fiti holda, si ciuha ca elu sè jaca in bratiele vós-tre, — li dise ea cu ironia.

— Hm, hm, cum sè nu ne placa ! — respunsera tóte de odata, vatamete de cuvintele

Todosifei. Si se incepù intre ele unu cioroboru.

Intru aceste se audi tonulu clopotelor de la biserica; si sfar'a se finì. Clopoateau de vecernia.

— Fete! — dîse sfatós'a Irina, — sè mergemu a casa si sè impletim cununile, ca pe candu va esi pop'a de la vecernia sè le svîrlimu, apoi mane la jocu ni-omu spune, că la care ce i s'a aretau.

— Sè mergemu! — aprobara tòte.

Copíii si fetele se adunara cu totii si intre vorbiri si glume pornira pe carare catra satu, fia-care ducêndu câte unu snopu de San-Saene, in care erá legatu secretulu vîtoriului!...

Candu au ajunsu in capulu satului, s'au imprastiatu care in catr'o, catra casa.

Irina a mersu pe dupa gradini.

De abuna séma sè se intclnésca cu cutare-a fetioru. Ea totu-de-una erá vesela.

Si acù, pana ce celelalte fete, si mai alesu Anitia, cugetau la vîtoriu, ea mergea cantandu:

De-asiu sburá eu că cuelu,
Nu m'asiu mancă cu lucerulu,
Ci-asisu sburá din crénga 'n crénga,
Pana la mandruti'a draga,
Si-asisu mancă frundia si érba.
Asiu sburá tare, usioru,
Si i-asiu duce alu meu doru!...
Netedindu-mi penele,
Si la ea sprincenele!

III.

Anitia a sositu a casa cu florile de San-Saene si a siediutu pe prizma, sè impletésca cununile. I-a ajutatu mama-sa si matusi'a-sa. Au impletit patru cununi, un'a pentru tatalu-seu, un'a pentru mama-sa, a trei'a pentru matusi'a-sa, si a patr'a pentru dins'a. Cu dragu ar fi impletitua ea un'a si pentru Florea!

Candu tòte au fostu gata, a chiamatu afara pe tatalu seu si pe mama-sa.

Sôrele chiar apunca, reflectandu pe orizontul o cétia rosietica, care incetu a disparutu. Cu sôrele de adi multe planuri au apusu, si multe ilusiuni ale fetitielor au disparutu!...

Tatalu Anitiei, badea Constantinu lui Timoftei, cu o fatia serioasa a luat prim'a cununa in mana si a svîrlit'o pe casa dicêndu:

— Acést'a e a mea!

Cunun'a a statu indata in loculu, unde a picatu.

Totu au aclamatu de odata:

— Esti cu norocu! Vei traí multu!

— Dèe Ddieu! — respunde elu indesultu.

Asié s'a intemplatu si cu cunun'a muierii sale.

A matusiei Iléna a picatu de 6 ori josu si numai a sieptea óra a statu pe acoperisiulu casei.

Din acést'a s'a dedusu, că numai 7 ani va mai traí.

— Apoi cum mi-i renduit'a, si cum va voi celu de susu, — dîse acést'a, cautandu mangaiere in provedintia.

Acù venì rôndulu la cunun'a Anitiei.

Toti erau cu atentiunea incordata. Si cum sè nu? ea e unic'a fiica a bocotanului Constantinu lui Timoftei, si toti se interesau de vîtoriulu ei.

La prim'a svîrlire cunun'a a picatu josu. Cu totii s'au inspaimentat, că-ci acest'a e semnu reu.

O svîrlie si a dôu'a óra, si cunun'a éra cade josu.

Acù temerea s'a prefacutu in bucuría, că-ci acést'a insémna: norocu!

Acù badea Constantinu lui Timoftei cu mana tremuratória svîrlie éra cunun'a pe casa; si spre bucurí'a toturor a statu de a supra celor alalte.

Acést'a insémna, că Anitia e norocósa si inca in anulu acest'a s'a maritá.

Tieranulu supersticiosu, in mestesigurile vragitórei, in cautatulu cu bobii, crede cu o temere a nesciintiei, că-ci aici se invóca spiritele necurate si acestea decidu peste vîtoriu... Inse in misterile religiose, in datinile vechi, impreunate cu atare actu religiosu, precum si rugulu de la San-Georgiu in contra strigoiloru, crede cu o pietate firma, că-ci aici se aréta voi'a Celui de susu!...

Famili'a lui Constantinu lui Timoftei a fostu indestulita cu reesitulu cununei. Si cum sè nu, candu la toti li s'a sfetit u bine!... Be-tranii voru traí multu, si unic'a fiica a loru, Anitia, se va maritá in anulu acest'a si inca bine!?

Cin'a a petrecut'o veselu. Toti si-vedeau sperantiele, nutrite in ascunsu, déjà realizate.

Apoi s'au culcatu si au adormit u in pace. Numai Anitia erá cam confusa, si numai ea nu se culcease inca.

Dupa ce cu totii s'au asiediatu, ea a esit u afara si a siediutu pe prizma, cautá la luna si la stele, ca si-candu le-ar intrebá, că in adeveru fi va ea norocósa, si maritá-se va?!

Nu a avutu multu timpu de a petrece singura, a venit Florea, si i-a respunsu elu in loculu lunei si a stelelor.

— Da, iubit'a mea, tu esti cu norocu, — i vorbiá elu cu dulcetia.

— Si eu credu; că-ci si cu cunun'a mea s'a sfetitul bine; inse totu-si mi-i tema de invetatoriulu...

— Nu-ti fia frica, — o intrerupse Florea, — mane la jocu i voi dă se inteléga, că eu te iubescu, si tu me iubesci, si apoi credu că si-a luá mandasiulu de la tine si si-a pune dorulu in cuiu.

— Bine a fi! — aproba Anitia linisita; dar totu-si me temu, Flore, că tat'a nu se va invoi l'a casator'i'a nostra, — continua, — si apoi ce-a fi de capulu meu.

— Nu-ti fia frica, draga! de nu s'a invoi de voia buna, s'a invoi de sila, — responde Florea resolutu.

— Cum asié!? — lu-intrebă ea curioasa.

— Ti-oiu spune mai tardiu.

— Candu?

— Mane séra!

— Dar de-a fi tardiu, Flore!

— Pentru ce? — intrebă acest'a neliniscitu.

— Pentru că, — responde Anitia cu tonu tremuratoriu, — mi-a spusu matusi'a, că mane voiesce tatalu meu se me incredintieze cu invetatoriulu.

— Si tu inca voiesci Anitia? — o intrebă elu seriosu.

— Eu nu voiescu Flore, — responde Anitia, escusandu-se.

— Apoi asié dara, nu a fi tardiu!

Apoi ambii au tacutu; si ca si candu aru fi invinsu dejá tóte pedecile se imbratisiara cu infocare si vorbiau veselu despre fericirea ce-i ascepta. Si potea vorbi cu siguritate, că-ci cunun'a Anitiei li-a afirmatu sperantiele... si li-a aretatu calea fericirei... Amoresii totu-de-una sunt optimisti!

Intr'unu tardiu Florea s'a sculatu se duca, dicandu:

— Nópte usiora — si remasu bunu, iubit'a mea! mane la jocu ne-omu revedé!

— Nópte buna, Flore, — i responde Anitia. — A datu man'a si s'a sarutatu cu dulcetia. s'a sarutatu lungu... ca si candu acést'a ar fi ultim'a sarutare.

Asié cu greu s'a despartit.

Florea a plecatu fluerandu o doina melancholica.

Anitia a mai siediutu pe prizma singura, cugetandu la cele ce s'oru petrece mane cu ea.

Matusi'a-sa i-a spusu, că tatalu seu ce planuri voiesce se efeptuésca mane; voiesce se o incredintie cu invetatoriulu.

Florea a asigurat-o despre iubirea si alipirea lui, si i-a promisu că mane séra i va descoperi lucruri interesanti.

Invetatoriulu e omu avutu, carturariu procopisit, inse pentru ea nesuferibilu.

Florea e seracu ce-i dreptu, dar e naltu, frumosu, cu ochi ochisi, cu chica crétia, cu o fetia blanda dar barbatésca, e harnicu si demnu de iubitu. Si ea-lu si iubiá, lu-iubiá cu simtire si cu pasiune, — — — lu-iubiá cum scie si pote iubí o anima inocenta si sincera!...

De s'a maritá dupa invetatoriulu, va fi stimata de toti si va fi avuta. Dar fi-va fericita? Nu! Fericirea provine din simpatia reciproca, din iubire; si fericita numai cu Florea poate fi, că-ci pe elu lu-iubesc...

Mintea Anitiei erá in o lupta grea cu anim'a. Mintea i sfatuiá un'a, si anim'a i dictá alt'a. Care va fi invingatória? inca nici ea nu scie. De siguru anim'a.

Pana ce damele de salonu mai multu asculta de minte, că-ci acést'a le satisfacé ambiciunea, pana atunci fetetile simple asculta de anima, că-ci acést'a conduce mai siguru la fericire. Si anim'a poate retaci, dar si 'n ratacirea ei sunt óre placute, dile senine... anim'a si pe calea ratecirei si-afla fericirea!

(Va urmá.)

Alesandru Onaciu.

Porumbii caletori.

(Fine.)

Aceste poste aeriane erau stabilite din 12 in 12 leghe, si se numiau berid. Candu erá se se tramita sultanului vr'o nouitate importante, se prindea unulu din porumbeii mesageri si i-se atérna de gâtu, c'unu gaitanu, o cutiora de aur u sióra ca chartia, in care se punea o epistola, scrisa pe chartia de metasa fórtă fina, ce purta numele de *chartia de pasere*. In acésta epistola se inscria dat'a dilei si ór'a, la care curierulu erá espediatu. De ordinaru se tramitea depesi'a in duplu, adeca si print'unu alu doile porumbelui. Candu distanti'a erá mica, pazniculu fia-carui berid erá tinutu se inscrie ór'a candu curierulu trecuse.

Porumbeii sultanului erau insemnati cu cifra sa pé picioare si pe ciocu. Speci'a cea mai

cautata erá acea numita irak, adeca porumbei albi la gâtu, cei mai inteliginti si mai usioru de inventatu, cari costau parechi'a o mîia de monete, de auru. Pazniciloru le era severu recomandatu sè nu deslege ceea ce aduceau pasările, numai stapanului i erá reservat u acestu dreptu, de care erá fîrte gelosu. Déca dormiá, pazniculu avea ordinu sè-lu scôle; déca erá la venatôre, i-se ducea mesagiulu: astu-felu paznicii beridelor u erau continuu de garda, esaminandu cu neliniste orizontele.

Cotetiele radicate de sultanii Egiptului, si alu caroru catalogu l'a datu Volney în serie-re sa intitulata „*Caletoria in Siria*”, cadiura putinu câte putinu in desvetudine; dar usulu corespondintiei prin porumbei subsista, si Europeii stabiliti in Levant profitara de din-sulu. Maillet, consulul alu Franciei in Egiptu si inspectoru alu stabilimentelor francesei din Levant, in secululu alu siepte-spre-diecelea, povestesce in *Memoriele* sale, că in timpulu seu se cresceau porumbei la Alexandretta, pe cari i intrebuintau ca vestitori, in intrulu tieri-loru, despre sosirea navelor de comerciu. Urmatorî'a anecdeta circulá in colonia: Intr'o di, fiindu la venatôre, unu neguigatoru impusca un'a din aceste paseri ce purtă o chartia, in care se dicea că gogosile de risticu, atunci intrebuintate pentru vepsitu, erau fîrte rare 'n Englîera. Venitorulu, care erá si speculatoru, profită de scire, cumperă, si castigă 100,000 taleri.

Maillet citéza inca istori'a unui neguiatoru de la Alep, posesorulu unui porumbelu, in iutiél'a si esactitatea caruia avea cea mai mare incredere. Acestu neguigatoru se prinse că porumbelulu seu va ajunge la Alexandretta c'unu sfertu de óra mai nainte de câtu porumbelulu unuia din amicii sei. Porumbelulu neguigatorului se radică 'n aeru la o fîrte mare inaltime, dupa obiceiulu acestorui paseri, asiá in câtu vediu marea Bassora, fara 'ndoieala golfulu Persicu, si o luă dreptu Mediterana; c'unu cuventu gresi calea. Acestu porumbelulu nu s'a 'ntorsu la Alep de câtu dupa trei dîle si stapanulu i perdù prinsórea. In mania-i, lovî paserea asiá de tare, in câtu sarman'a murî. Corpulu i fu despicatu si 'n gusia i-se gasi... ghicit ce? cuișoare, pe cari nu le putuse mancă de câtu din Indii. Insul'a Ceilon fiindu celu d'antâiu tinutu alu Indiei de unde in timpulu acela se aduceau cuișoare, s'a conchisul paserea trebuise să faca drumulu de la Alep la Ceilon in trei dîle, si vice-versa, adeca se percurga, o distantia de 3,000 leghe.

Unu altu Francesu, cavalerulu d'Arvieux, tramsulu estraordinaru alu lui Ludovic XIV la Pórt'a otomana, consule la Alep, Alger, Tripoli si 'n alte locuri, autorulu *Memorielor* fîrte curiose despre aceste caletorîe, a constatatu prin vedere, candu venise la postulu seu consularu de la Alep, intrebuintarea porumbeiloru ca purtatori de nouatâti.

In alu 18-lea seclu, sosirea navelor la Alexandretta se anuntiá prin acestu mijlocu espeditivu, de care mai cu séma se servia comptoarulu englesu din Alep. Se inscriá p'o banda de chartia amenuntele cele mai interesante, precum numele navei, óra sosirii etc. si acésta chartia erá legata sub arip'a paserei, ale carei picioare se miau in otietu mai nainte d'a i-se dă drumulu, de téma ca nu vederea apei să o atraga, cea-a ce i 'ntardîa mersulu si causá pote perderea biletului ce-lu purtă.

In dilele nôstre, porumbeii nu mai facu in Siria servitiulu de curieri, nu mai servu de câtu de friptura pe més'a lacomiloru. La Kef-tin s'a pastratu o specia, alba-cenusia, care se crede că datează din timpii candu sultanii si emirii intretineau in Egiptu si 'n Siria unu postu pentru porumbei. Keftin e nu tinutu situat la diece leghe de Alep, la sudu de calea ce conduce de la Alep la Antiochia: tiéra fertila, bine cultivata, cu paduri de maslini, cu campuri pline de semenaturi si de pepeni, dar aproape necunoscuta caletoriloru, dintre cari fîrte putini — din caus'a poporatiunii celei intiesate — cutéza să se abata din cale si să se pericliteze prin localitătile vecine. E bine, la Keftin se gasescu cladiri inseminate, prin lun-gimea si 'naltimdea loru, in cari se incuibéza mîi de parechi de porumbei. Tota diu'a nu s'aude de câtu unu guguitu asurditoru in giurulu acestorui cotetie, care sémena cu sgomotulu unui roiu de albine. Porumbeii se nutrescu din campurile vecine, sunt lasati să clocésca in pace; dar, indata ce puii sunt in stare să sbore, i prindu nöptea pentru a-i vinde in pia-ti'a Alepului său in celealte orasie ale tierei.

I. O.

C u g e t a r i .

— Toti ómeni sunt egal i inaintea sôrelui, amoru-lui si a mortii.

— Numai dôue lucruri nu se potu imita: bunulu simtiu si grati'a.

— Greulu in amoru e d'a nu fi nici incelatoru nici incelatu.

— A impută femeiloru, că nu iubescu, este a fi ingratu catra ele.

S A L O N U

Conversare cu cetele.

— Néu'a de martisoru. —

Ninge, ninge si éra-si totu ninge!

Dómne sante, ce va fi de noi?! Déca fia-care fulgu de néua ar devení câte o bucatica de diamantu, dóra ne-amu mai impacá cu atât'a ninsóre. Séu ce diceti dvóstre?

Dar sciindu, cà dieu si din néu'a acést'a se va alege numai tina, nu putemu decâtu sè esclamàmu: Dómne apera si feresce!

— Taceti, cà-i bine, — dicu economii, — o sè fia recolta buna la véra, si-apoi voru fi si parale.

— Ce bine-i, cà ori ce intemplare are nu numai cărtitori, dar si aperatori. Bine a disu, cine-a disu, cà nu-i nici unu reu in lume, sè nu aiba si partea sa buna.

Ninge, dar bine cà ninge, pentru cà astu-fel si damele si-voru puté aduná néua de martisoru.

Si acést'a inca este o binefacere mare pentru omenime.

Néu'a de martisoru nu e ca ceea din alte luni. Este o mare, fórte mare, deosebire intre ele. Ceea din alte luni e compusa din nesce fulgi comuni, cari apozi se topescu si se fac tina. Aceea n'are nici unu pretiu — esteticu.

Néu'a de martisoru inse par' cà s'a creatu in alte regiuni. Nu e asiá comuna, asiá dura, nici asiá prosaica. Totu respectulu ei! Ea se cobóra din locasiulu dînelor frumóse, din ale caroru surisu feericu s'au si nascutu, sbóra pe aripele ideali ale frumsetiei eterne, si e primita aice josu éra-si cu surisu, cu surisulu dînelor de pe pamentu.

Fericie de tine néua de martisoru! Pe tine te ascépta cu doru cele mai delicate fintie, esti bine primita si vei fi pastrata cu iubire angerésca.

Ce pecatu, cà nu esti capabila de simtimente, — si astu-felu nu poti apretiufericirea ta!

Dar cum sè nu fia acceptata cu dragu néu'a de martisoru?! Nascuta din surisulu dînelor, ea aduce pe pamentu frumseti'a loru, si cine se spéla cu ea devine si dins'a asiá de frumósa ca dînele, cari incanta si pe Fetu-Frumosu.

Asiá mi-a povestit u odata acést'a legenda

o svelta copilitia, cu farmecu pe guritia si cu focu in ochii ei.

Atunec si ea credea acést'a. De aceea aduná cu atât'a placere néu'a in martisoru. Sè se spele cu ea. Sè aiba si dins'a ceva din surisulu dînelor. Sè fia si dins'a asiá de frumósa ca dînele!

Atunec credea si ea, cà-ci erá numai de cinci-spre-dieee anisiori. Si atunec inca nu cunocea alte mijloce de infrumsetiare, decâtu néu'a din martisoru.

Asta-di inse . . . sum siguru, cà dins'a nu face multa deosebire intre néu'a din cutare si cutare luna. Cu tóte aceste inse asiu puté sè me remasiescu cu ori si cine, cà — de si nu o mai crede vinita din surisulu dînelor — totusi aduna si néua de martisoru.

Pentru ce? Pentru cà dorinti'a cea fara fina a femeilor este d'a remané purure frumóse.

Si voi, barbati, ve mirati de ast'a. Nu intiegeti, cà pentru ce voiescu damele sè fia si sè remana totu farmecatórie?

Nu e destulu atât'a, dar inca vi iertati si câte o vorba indoiósca, scapati câte o alusione picanta, ma inca — si rideti de dorinti'a acést'a a loru.

Dar nu sciti, cà voi sunteti caus'a, cà voi stirniti acesta dorintia si cà tóte se facu numai pentru voi, pentru placerea vóstra, pentru a câstigá amorulu vostru?!

Vedeti, in locu de a le cărti, ati face mai bine, déca v'ati inchiná loru, prémarindu-le, cà se nisuiescu a vi face viéti'a fericita!

Dar ce vorbe de claca! Par cà barbatii n'aru stimá de ajunsu femeile. De si sunt exceptiuni de la regula, inse numerulu acestora e fórte micu. Unu barbatu cultu nici nu pote, decâtu sè admire femei'a.

Ce ar fi dinsulu fara ea? Si ce ar valorá dins'a, déca n'ar fi frumósa?

E dreptu, cà frumseti'a nu e numai esterna, ma inca cea internă, frumseti'a animei, e mai pretiosa, duréza mai multu, càci anii treatorii n'au inriurire stricaciósa a supra ei; dar ori câte predicatiuni frumóse amu tiené despre nobleti'a animei, totu nu se pote contestá, cà frumseti'a esterna are unu efectu mai repede si mai generalu. Aceea se pote cunóisce numai in timpu mai indelungatu, prin conversatiune in mai multe rônduri; ér acést'a n'are decâtu sè

se ivéscă, și multimea indată i face o intrare triumfala în Panteonul frumsetelor incantatorie.

Feréșca-me Dumnedieu, că ore-cum să alunecatii a crede în urmarea celoru dise chiar acumă, că eu dōra asiu preferă frumseti'a corporala, și că asiu indemnă pe cine-va a professă totu acēsta parere. Am constatatu numai parerea multimii.

Numai acea femcia e în adeveru frumosă, care intr'o cumpena pōte pune frumseti'a-i estetica, ér in alt'a noblēti'a animei.

Asiá dara néu'a de martisoru, să nu vorbescu de **poudre-de-riz** si celealte, nu este de ajunsu pentru completirea frumsetii femeiesci.

Vorbescu numai in generalu, pentru că sunt multe dame respectabili, cari in adeveru au si frumseti'a interna și cea externa, si astu-felu n'au trebuintia de alte mijloce pentru infrumsetiarea loru, decâtua de néu'a din martisoru.

Acête sunt adeveratele femei frumose. De aceste dorescu eu multe natiunii mele...

Dar si acumă totu ninge, ninge...

Adunati, onorabile cetitorie, néua de martisoru!

Josifin Vulcanu.

O provocare de duelu fiindu la balu.

Dlu C. în timpulu candu se dantiá cadri-lulu intr'unu balu din orasiulu Pétra, se prezintă la dn'a A., un'a din cunoscutele sale, adresandu-se in termenulu urmatoru:

Fiti atâtu de buna dna să facem u inca unu turu si-apoi să moru!

Dn'a A., fara să dèe atentiune expresiuniloru de adresa, s'a sculatu si astu-felu a jucatut.

Dlu X., care se află in apropiare de dn'a A. audî vorbele cu cari dlu C. s'a adresatu, si comunicandu-le unui amicu termină dicandu : „Ce prostia!”

Dlu C. informandu-se despre cuvintele, cu cari a fostu tratatu de o persoña, care inca nu-i avea cunoscinti'a, a tramsu la dlu X. să-lu intrebe déca sustine cuvintele, ce in contulu seu s'au petrecutu, si dlu X. omu de convictiune n'a negatu cele dise, asiá in câtu ne-imediatu a fostu provocatul la duelu de dlu C., alegandu-si marturi, si arm'a de bataia pistolulu.

La diu'a fissata pentru repararea onórii inainte de a pasi la loculu otaritu pentru lupta, se adună provocatulu, provocatorulu, martorii si doctorulu ce avea ai insoci; in localulu C. acolo s'a provocatu o esplicare din partea unui martoru.

Dlu C. avendu cuventulu a spusu că cu-vintele adresate dnei A. a fostu o gluma amicala si nu intielege cum dlu X. putea să-lu calounicze.

Dlu X. gasindu bine venita ocasiunea la röndulu seu, spuse că calomni'a nu a fostu de câtu o gluma, si déca dlu C. pentru gluma s'a ofensatu, si-cere scusele sale...

Majoritatea marturiloru vediendu acestu resultatu alu esplicatiuniloru incheià unu procesu verbalu prin care dechiara, că nu este casu de duelu.

Minoritatea compusa din dlu K. martoru difera de opiniune, dicêndu că esplicatiunile nu sunt satisfacatore.

Incidentulu aicea terminatut.

Doctorulu esclamă: Regretu provocarea, regretu impacarea.

Avisu sessului frumosu, care gasesce asiá ardinti aperatori.

Avisu amatoriloru de duelu!

Bombone.

Betranulu Rothschild din Paris a datu odata unui omu saracu unu Napoleond'or.

Saraculu eră impertinentu si si-permisse a face observatiunea:

— Numai unu Napoleond'or! Feciorulu dtale mi-a datu cinci.

— Elu pōte să dèe atât'a, — respunse Rothschild, — pentru că are unu tata millionaru, dar eu n'am decâtua unu bietu orfanu.

*

Unu june studentu in litere, care si-facea studiele cu o diligentia rara, se insură inainte d'a dobândi diplom'a de licentiatu; de atunci se transformă cu totulu, din celu mai silitoru elevu, se facă celu mai de frunte lenesiu.

Intr'o di profesorulu de filosofia i dise:

— De candu te-ai insuratu te-ai schimbaturu; pentru ce nu ai imitatu pe Socratu, care insurandu-se nu numai că nu s'a lasatu de studiu, dar a desvoltat unu zelu si o activitate in-dioita?

— Pentru că, respunse elevulu, Xantipa,

femei'a lui Socratu erá urita si cicalitóre, ér nevést'a mea este buna si frumósa.

*

La tribunulu.

Acusatulu: Advocatulu nu-mi este ací; ceru o amenare.

Presedintele: De óre-ce ai fostu prinsu in flagrantu delictu, ce ar puté spune pentru dta advacatulu?

— Acést'a-i tocmai ceea ce asi voi sè sciu!

*

Unu óre-cine privindu la o fotografia, care pre-sinta pe justitia imbratisandu-se cu pacea, dise unui amicu alu seu.

— Vedi-le cum se saruta si cum se imbratisíeza; ele si-iau adio un'a de la alt'a, pentru că n'au sè se mai intelnésca nici odata.

*

Intr'o séra de serbare nationala in Bucuresci, Primaria intre mai multe iluminatiuni si artificii, dete si o representatiune de ocasiune in teatrulu celu mare si invită pe toti impiegatii principali, comerciantii cei mai de frunte si pe notabilii din suburbii. Cortin'a se ridică si representatiunea incepù print'nu coru esecutatu de toti actorii cu acompanimentulu orchestrei.

— Vedi ce ai dracului sunt astorii acestia! — dise unu macelariu catra sociulu seu, fiindu că jóca de poména asta séra, toti canta de odata, ca sè ispravésca mai curendu.

CE E NOU?

Ministeriulu nou. Cris'a ministeriala in fine s'a incheiatu si ministeriulu nou s'a compusu astu-felu: presedintele cabinetului si totu-odata ministru pe langa Maj. Sa este br. Bela Wenkheim, de finantie Colomanu Széll, de interne Colomanu Tisza, de comerciu br. Ludoiviu Simonyi, de comunicatiune Toma Péchy, de justitia Bela Perczel; Szende, Tréfort si Pejachevich au remasu la posturile loru.

* **Statu'a lui Stefanu celu mare.** Amu anuntiatu si noi la timpulu seu, că unu comitetu in Barladu din patrioti buni a facutu apelu catra natiune in pri-vinti'a aredicàrii unei statue lui Stefanu celu mare in acel orasius. Acuma adaugemu, că guvernamentalii au atacatu acésta initiativa, pretindiendo, că aceea, precum si alegerea timpului potrivitu, se cuvine guvernului tie-rii. Apoi s'a mai redicatu voci din alte parti in acea directiune, că loculu unde s'ar cuvení sè se redice acea statua ar fi Iasii, ér nu Barladulu. In urmarea acesteia comitetulu a invitatu din 16 districte vecine câte trei barbati distinsi, pentru a se pronunciá: in care din acele doué orasie voru dinsii sè se redice statu'a?

Bietulu Alfonso, n'are destulu necasu cu nesiguranti'a tronului seu, dar mai vinu inca si poetii a-i — cantá ode de lauda! Unu corespondinte din Madrid anuncia lumei, că optu sute de ode, de vr'o cinci-dieci de poeti spanioli, legate tóte intr'unu volumu frumosu, se voru presinta de curendu junelui rege, carele de siguru s'ar bucurá mai tare de 800 de ostasi in contra Carlistiloru.

* **Romanli din Satumare** — precum ni se scrie — au inceputu a face pregatiri pentru viitorile alegeri de deputati dietali. Precum se scie, Romanii din acele parti in trei cercuri electorale sunt in majoritate. Astu-felu dara s'ar puté alege trei deputati romani. Cu tóte aceste ince inca in Satumare deputatu Romanu nu s'a alesu nici odata. Vomu vedé acuma. In cerculu Crasieu-lui se tienu conferintie in asta privintia, dar resultatulu inca nu se scie. In cerculu Aranyos-Medgyes s'a candidatu mai multi Romani, dar se pare că in urma va remané numai unulu, dlu jude regescu Iosifu Popu. In cerculu alu treile nu s'a facutu inca nimica.

Unu nou Livingstone, cu numele Brazza, unu francesu naturalistu, voiesce sè continue caletoriile de descoperire in Afric'a-centrala ale repausatului englesu Livingstone. Mai tóte guvernele europene au acordatu curagiosului caletoriu unu óre-care ajutoriu materialu pe calea sa spinósa.

Redactorulu ucisu la Roma, Sonzogno, despre care amu scrisu in nr. trecutu, fu inmormentat cu multa pompa. Cadavrulu repausatului fu transportat la Milano.

Principele de Wales se va instalá in 28 aprilie, in fati'a publicitatii, ca mare-maestru alu zidariloru liberi. La acésta serbatore voru luá parte fórte multi zidari liberi din tóte pàrtile lumei.

O mórt'e misteriosa. La Constantinopolu bancariulu jidovu, Iosua Zavarro, fu gasitu mortu int'ru din diminetile trecute. Nu peste multu apoi ucigatoriulu a fostu prinsu si arestatu. Elu recunóisce faptulu seu, adauge ince, că a fostu indemnatum de soci'a bancariului. Aceea negá.

Lupii in frigulu si néu'a cea mare din dilele trecute s'a apropiatul de sate in mai multe pàrti, ma in unele locuri au si intrat su predă. Asia se scrie de langa Timisiór'a, că doué femei din comun'a Sacal-haza au fostu spintecate prin lupi. Intr'unu suburbii alu Timisiorii au intrat su siese lupi, si au fostu toti impuscati.

O mórt'e curiosa. Unu bietu plugariu din St. Martin, urindu-i-se de viétia, se duse in o crisma, si acolo mancă atât'a carnatiu, pana ce se innecă.

Unu duelu originalu a avutu locu dilele trecute la Kecskemét. Duelulu s'a facutu cu pistolulu. — Candu a impuscatu celu d'antáiu, celalaltu cadiu in-dată la pamantu, ér impuscatoriulu strigă cuprinsu de frica: „Vai Dómne, am omorit unu omu!“ Dar ce se vedi! Mortulu se scolà, declară că elu traiesce si voiesce sè pusce si elu. Descarcandu pistolulu, contrariulu seu cadiu strigandu: „Sum nimeritu.“ Dar se scolà apoi si elu, căci in pistole — in urmarea invoielii secundantilor — nici nu s'a pusu glóntie.

L. Berzenczey, cunoscutulu cărtitoriu alu Romaniloru, a nebunitu si a fostu transportat in institutulu din Buda.

Dobos, vestitulu jefuitoriu din partile Dobritinului, carele a implutu de frica totu comitatulu Biharia, a fostu prinsu la Nyiregyháza de trei plugari.

Regele Alfonso erá p'aci sè se innece. Cuptoriulu din odaia unde dormia dinsulu se incaldise cu carbuni de pétra, cari esalara peste nöpte si periclitara intr'atât'a viéti'a lui, incătu numai ajutoriulu grabinicu lu-mantul.

La Segedinu o familia a ajunsu in asia mare lipsa, incătu parintele muri de fome, ér soci'a sa si

pruncii numai in momentul celu de pe urma fure scăpati de aceea-si sörte trista.

Daruri. Regin'a Victoria a tramsu ex-imperatesei Eugenia primulu tomu din biograf'a barbatului ei, facuta de Teodoru Martin; era ex-imperatés'a Eugenia i-a tramsu primele döue tomuri din biograf'a lui Napoleon III de Blanchard Gerold. Principes'a Luisa de Belgia, maritata de curendu, a primitu de la regin'a Victoria unu servitiu de dessert din porcellan, decoratut forte pomposu cu auru si türkisse.

In senatulu Romaniei s'a facutu propunerea, ca guvernulu se presinte unu proiectu de lege pentru ridicarea statuei ecestre in memor'a lui Stefanu celu mare in Iasi. La acésta propunere vedem subsemnatu si pe parintele episcopu Melchisedecu.

In onórea lui Lulu. Din Londra se scrie, ca corpulu de artileria englesu a arangiatu in onórea principelui Ludovicu Napoleon, care — precum amu serisu — si-a terminatu de curendu studiele la Woolwich, unu banchetu. Lulu a fostu primitu cu multu entuziasmu. In toastulu seu a vorbitu despre traditional'a legatura a familiei sale cu artileri'a.

Donna Blanca. Diuariele au serisu multe despre crudimile acestei femei, amu impartesitu si noi unele. Nu va fi döra fara interesu a adauge de asta-data — totu dupa diuariele straine — si o seurta descriere personala. Donna Blanca, soci'a lui Don Carlos, e femeia de constructiune corporala forte delicate si debila. Ea e numai de 23 ani. Cu tóte aceste inse pe dins'a nu se vedu urmele traiului seu atâtu de greu, care o sili a merge din batalia in batalia si a siede de multe ori tota diu'a in siea.

Pe patulu de mórte. Din Szathmár se scrie, ca unu omu de acolo afandu-se in gur'a mortii, chiamà la patu pe soci'a sa, si o intreba, déca se va maritá dupa mórtea lui. Dupa o tacere seurta femei'a responsu, ca se va maritá. Acestu responsu intr'atâ'a irită pe barbatu, incâtu sarì din patu si voi se-si bata muierea. Dins'a inse o luà la fuga. Elu alergà dupa ea, si in pragul ușiei cadiu — mortu.

O nenorocire grozava s'a intemplatu intr'una din serile trecute aici in Budapest. Unu parinte de familia, unu lucratoriu, se intorse sé'a din lucru la famili'a sa. Intrandu in odaia, fiindu ca acolo era intunereeu, voi se aprinda lumin'a. Nefericitulu uită, ca in pusunariulu seu se afla si döue patrone de dynamitu, si bagandu-si man'a pentru aprindiele, scosse si dynamitulu. Acest'a esplodà indata, si atâtu barbatulu, precum si soci'a sa si döue fete ale loru orbira indata. Numai decâtul li se aplică ajutoriulu medicalu, dar barbatulu nu se mai poate vindecă.

Unu lupu s'a gasit uintr'una din diminetile trecute in gradin'a calugariloru misericordiani din Oradea-mare, asié dicéndu in mijlocul orasului. Cuviosii parinti se spariara grozavu, si facendu ei sgomotu mare, lupulu fugi in sal'a unde se espunu mertii din spitalulu loru. Acolo apoi mediculu lu-impusca.

Cas'a nebuniloru in flacări. Din Quebec se scrie, ca intr'una din noptile trecute asilulu de acolo alu nebuniloru a arsu de totu. Era o scena grösnicu a vedé pe nefericitii nebuni, dupa ce a eruptu foculu. — Unii se suira pe casa, altii se ascunsera in cuptore. Trei dintre di au murit in focu. Se dice, ca unu nebunu a facutu acestu focu grozavu.

Revederea. Dilele trecute a sositu la Paris o tineră si frumosa americana, insotita de doi politiai de

acolo, spre a cautá pe barbatulu ei pe care nu-lu veduse de optu luni de dile. Ea s'a maritatu dupa elu in anulu 1872, aducandu-i in casa si o diestre frumosica. Avendu o cărtă cu socrulu seu, barbatulu ei parasi orasulu Cincinnati, unde dinsii traiau, si de atunce nu se mai rentorse acolo. Dupa ce dins'a multu timpu lu-asceptă totu insedaru, si-propuse a se resbună, si a-lu caută in totu rotogolulu pamentului, pana ce in sfirsitu va dă de urm'a lui. Cu doi amplioati ai politiei din New-York ea plecă spre Europa. Sosita la Londra astăzi, ca barbatulu ei s'a casatoritu pentru a döna-óra cu o engleza tinera, si si-petrece lun'a de miere la Paris, si siede intr'una din cele mai frumose ville din suburbiiul Auteuil. Cu ajutoriulu unoru spioni ea astăzi chiar si vil'a a nume, in care barbatulu ei, alu carui nume este William S... e, siede, si in sambet'a trecuta dins'a intră ca o bomba in locuint'a lui, chiar in momentul in care dinsulu voia să siedia la mésa cu nou'a sa nevăsta. Scen'a se poate intipui, er continuarea de sigur are să fie interesanta.

Bismarck, precum anuncea tóte diuariele, voiesce să se retraga din postulu inaltu ce-lu ocupa, ca-ci medicii i-au spusu, ca de va lucra si in viitoru atât'a, nu va trai mai multu, decâtul 3—4 ani.

In Schlaufrock Cutare Efraim Gál din comitatulu Vass a vinitu septeman'a trecuta la Budapest. Sositu in otelu, prim'a sa ingrigire fu d'a-si face unu Schlaufrock. Acest'a fiindu gat'a, lu-imbracă indata, si intr'atâ'a i placu, incâtu hotărì să ieșă cu acela la preambulare. Precum a gandit, asiá a si facutu. Esi din otelu. Portariulu otelului inse, vediendu-lu asiá imbracatu, fugi dupa elu si i dise: „Dle, ai grige, ca esti in Schlaufrock!“ „D'apoi?“ — intrebă elu cu mania. „Nu este iertat să ambi asiá pe strada“, — dise éra-si portariulu. „Eu nu cunoșcu nici o lege, care să me opresca a me preamblă pe strada in Schlaufrock“, — se resti Efraim Gál, apoi plecă. Portariulu se uită dupa dinsulu cu mirare, si facendu din umeru se retrase in casul'a sa. Omulu cu Schlaufrock merse pe strad'a Vatiului, de acolo trecu in Buda, unde din intemplantare era o ingropatiune. Curiosulu costumu alu seu era in mare contradicere cu tristulu cortegiu, si multi incepura a ride. Unu sergentu de politia, care se astăzi acolo, lu-intrebă indata de cartea de legitimatiune, si fiindu că dinsulu nu avea, lu-duse la politia. Acolo apoi eu multa truda reesi a dovedi, ca dinsulu nu este nici nebunu, nici talhariu. De atunce inse dinsulu nu mai pórta si pe strada — Schlaufrock.

Focu sub pamentu. De doi ani arde sub pamentu, langa South-Shields, unu focu grösnicu, care in dilele trecute a devenit atâtu de periculosu, incâtu a trebuitu să se demoleze unu sîru de case, spre a evitá o nenorocire mai mare.

Bazaine a patit-o cam neplacutu la Santander, unde a mersu a primi pe sôcra-sa. Francesii cari se aflau acolo, se adunara sub ferestile otelului unde se află dinsulu, si lu-salutara cu strigate batjocoritòrie. Politi'a inse a intrevinitu si a facutu ordine.

Espi, siuncie in Oper'a din Paris. In séra de la 18 febr. era să se intemplete in oper'a comica din Paris o mare nenorocire. Le jocă „Romeo si lulia“ de Gounod, de odata — cam pe la nouă óre — candelabru centralu a esplodat. Publiculu a alergat iute afara, dar nenorocire nu s'a intemplatu. Peste jumetate de óra represintatiunea se continua.

Rusii inca voiesc să arete lumei, ca si ei au cai

buni si sunt calareti vînjosii. Unu remasiagu uriesiu preocupa acuma pe barbatii sport-ului din St. Petersburg. Este vorba de o calarire de la Petersburg pana la Viena, care se va face celu multu in 21 de dile; calaretiulu va primi unu premiu de 75,000 ruble. O multime de omeni banosi s'au remasit panacuma in sume mari. — Rusii spera multu in vînjositatea cailor de la Donu. Dar calaretiulu inca trebue se fia „fecioru.“

Unn nasu mare. De cîtu-va timpu se afla in Hôtel-Dieu la Paris unu pacientu, alu carui nasu totu cresce, si medicii nu sciu sè-lu lecuiésca. Elu sufere dureri cumplite, cari numai din candu in candu mai incéta.

Duelu. La Bucuresci a avut locu la 7/19 febr. unu duelu intre locotenintele Vidrascu si Ale sandru Dragonescu. Celu din urma a cadiutu mortu, in urm'a impunsetui primite in regiunea ficiatului.

Nobila enulatiune. Publicul din Rimaszombat in septembra trecuta nu multu s'a interesatu de Budapest, ca-ci acolo curgea unu evenimentu mai mare decâtua crisa ministeriala. Trei tineri magiari dintre posessori comitatului Gömör, adunandu-se intr'unu otel alu numitului orasiu, se remasira, ca cine va puté — bă mai multu. Lupt'a curge de trei dile si trei nopti, dar inca nu e decisă. Dar ori care va câstigá, premiulu se va secvestră ca restantia de contributiune.

Femeile si zidarii liberi. Conformu statutelor zidariloru liberi nici o femeia nu poate se face parte din logia loru. Cu toate aceste una dintre cele mai avute dame ale aristocratiei magiare, contesa Bela H...k, a recursu la logia din Ungvar, spre a fi prima. Cererea ei fu respinsa. Ea apela la logia „Orientulu“ din Budapest, — dar si acesta respinse cererea.

O scena tragică a avut locu de curendu inaintea comisiiunii asentatorie din Gönz, comitatulu Abauj. Unu fecioru se presintă inaintea comisiiunii cu rugarea de a fi liberat de servituu, ca-ci are o mama betrana si neputinciosa, pe care trebue s'o tienă, ca-ci fratele seu zace de mai multi ani bolnavu in patu. Primariulu, carele era de fatia, intărì si elu acesta. Comisiiunea pofti totu-si se vina si fratele bolnavu, spre a-i se constata ból'a. Feciorulu alergă dupa elu si lu-aduse cu carulu. Bolnavulu fu transportat in bratice inaintea comisiiunii, in se mai nainte de a-i se putea constata ból'a, elu spiră acolo in sala. Ingropatiunea lui se facu in prezinta unui publicu numerosu.

Unu calugaru din Bucuresci a nume Trifonu a impuscatu cu 4 focuri de revolveru pe par. Eronim Vicariulu Mitropoliei, dandu-i si cîte-va lovitură de cutitu in pantece. Pacientulu se afla la spitalu si se dice, ca este afara din ori ce pericolu.

Barbe estraordinare. La Petersburg se arăta in acestu momentu publicului, unu Rusu ornatu cu o barba ce nu mesura mai putinu de 2 metri 30 centimetru in lungime. Acestu exemplu nu amintescce altele de cari pomenescesc scriitori. Astu-felu pictorulu vienesu Jean Mayo avea o barba ce-i ajungea pana la genunchi. Baronulu nascutu in Carniolia, consiliaru a imperatorului Maximilian II, avea o statura mare si o fortia estraordinara: dar barba-i era si mai estraordinara; ea i cadea pana la brâu si infasură ce mai remanea imprejurulu unui betiu. Candu se ducea la curte nu se suia nici odata in trasura, ci se ducea pe josu, lasandu-si

barba se future ca unu drapelu. In Olanda a esistat asemene unu personagiu prevedutu cu o barba de acestu genu, Pieter Dirksz. Dlu Henri Hovard intr' o carte a sa ne spune că acestu Dirksz ar fi putut matură stradele orasului cu perulu barbei sale, deca nu s'ar fi ingrijit u o resfrange.

C a r n e v a l u.

La Cubinu, langa Dunare, s'a arangiatu la 16/28 febr. unu balu romanescu, in folosulu unei biserici romane, ce are se se edifice acolo. Mai de multu se dicea, ca in Cubin nu este nici unu Romanu, er asta-di nume-ru loru s'a urcatu la o mîia.

Balulu mascatu alu principelui de corona germanu a fostu forte interesantu. Principes'a de corona in costumulu „Bellei“ de Tizian, cu cavalerulu ei alesu pentru acesta serbare contele Harrach, in costumulu unui principe de Medicis, si cu page-lu ei, s'a fotografatu. Afara de ei s'au mai fotografatu si altii, cari de curendu voru ilustra paginile foilor ilustrate germane.

Imperatulu Vilelmu inca a luat parte la balulu mascatu alu fiului seu. La intrare inse imperatulu avu o neplacere forte comica. A nume voindu dinsulu a remané de totu necunoscutu, merse cu cai si calesa straina. Portarulu, necunoscendu nici trasur'a, nici caii, nici servitorii, ceru de la elu biletulu de invitare, si findu ca nu avea, nu voia se-lu lase in laintru. In urmarea acesteia imperatulu fu silitu a spune, cine este elu? Imperatulu a fostu imbracatu in domino vînetu, si dupa ce i fu iertatu se intre — facu multe glume cu cei de fatia.

Balulu din Timisióra, anuntiatu si in foia nostra, a reesituit forte bine. S'a deschis la 8¹/₂ ore cu „Ardelen'a.“ Apoi s'au jocatu tote jocurile romane, precum si unele straine. Unu cercu de dame a escelatu pre multu prin eleganti'a toaletei si a manierelor, din care ni se amintescu dsiorele Elisa Regescu, Teresia Io nescu, Iulia Meleescu, Maria Constantinu, Dragina Ale sandru, Teresia Ungureanu, Ecatarina Barbura, Emilia Lungu, Iulia Caracioni (din Pecica,) Sidonia Rancu si Ecatarina Bogdanu.

Flamur'a lui Hymen.

Diu Iuliu Montani, teologu absolutu de Viena si Budapest, si dispusu de parocu la Tirimia-mare, la 21 febr. si-a serbatu cununia cu domnisiór'a Silvia Radutiu, fiic'a parintelui parocu din Cergiselu in Transilvania, comit. Cetatea-de-balta.

Biserica si scola.

Din Blasius se scrie cu multa bucuria, ca la consecrarea nouului episcopu gr. c. de Lugosiu, dr. Victoru Mihali, care s'a facutu la 2/14 febr., asistandu si episcopii Olteanu si Pavelu, parintii archierei au promisul cu totii, a lucra in contilegere deplina — intru inflorirea si prosperarea asiediaminteloru nostre bisericesci.

Distinctiuni bisericești. Parintii canonici diu Lugosiu: Mihai Nagy si Andreiu Liviu fure numiti abati titulari.

Principelc Napoleon. Lulu, a facutu dilele treute ultimulu seu esamenu in academ'a militaria din

Woolwich. Elu a fostu alu siptele, dar in scrima si calarită primulu. Ex-imperatés'a Eugenia, si multi bonapartisti, au fostu de fatia la esamenu.

Unu ministru negalantu. Intre membrii scaunului scolariu din Zavatka s'a alesu si o femeia, care si-a câstigatu multe merite pe terenul crescerei pruncilor. Alegatorii inse facura socotél'a fara — ministru. Fiindu că legea scolaria nu iérta sè se pôta alege si femei, ministrul Tréfort a respinsu acesta alegere.

T e a t r u .

✓ **Teatrul Junimii.** Dn'a Maria Flechtenmacher, cunoscută artistă română, va deschide la Bucuresci, la 2/14 martisoru unu nou teatrul romanesco, sub titlulu „Teatrul Junimei.“ Spre acestu scopu s'a grupatul diece tineri si diece tinere. Repertoriul se compune din vodevile, comedii si drame.

✗ **Teatrul celu mare din Bucuresci** s'a jucatul de optu ori dupa oalta piesă : „Ceru Cuventulu!“ revista locală in 7 tablouri de X. Y. Z., musică facuta si arangiata de Z.

✗ **Teatrul-Circu din Bucuresci** la 9/21 febr. s'a jucatul piesă : „Haimanalele“, comédia locală in 3 acte de M. Pescaly, musică de Georgescu.

✓ **Teatru in Beiusiu.** Societatea de lectura a tinerimii studiouse la Beiusiu a anunțatul pe 6 martisoru o reprezentare teatrală română, la care fu invitatul totu publiculu.

In salónele principesei Auersperg, la Viena, voru avé locu la începutul lui martisoru câte-va reprezentări teatrele forte interesante, pentru cari s'a câstigatu si concursulu celui mai mare artistu din Paris, Got. Afara de dōue piese franceze, in cari afara de Got, voru mai jocă : principes'a Metternich, baronés'a Löwenthal, si alte dame si barbati din aristocrati'a înaltă, — se voru compune patru tablouri din cele mai frumosé câte s'a vediutu pan'acuma la Viena.

Jocul cu oglind'a. Teatrul Gaité din Paris are intre artistii sei si pe domnisiór'a Angela, care in „Orfeu in infernu“ jocă pe Venus. Precum se scie, la acestu rolu nu se cere altu-ceva decât frumséta corporala. Ca Venus, domnisiór'a Angela, are in mana o oglinda, pe care dins'a o scie intrebuintia intr'unu modu ne mai pomenitul inainte de ea. Candu adeca la finea actului primu luceoare electrica luminéza tota scenă, Venus aduna in oglind'a ei tōte radiele si le reflecțea apoi spre o persoană bine-care. Domnisiór'a Angela si-permite glum'a d'a le reflectă totu-de-una a supra cutarui criticu alu ei, carele apoi e silitu a parasi locul seu — intre risetele publicului.

M u s i c a .

Memoria lui Boieldieu. Consiliul municipalu din Paris a votatul o sumă de 25,000 franci pentru serbarea aniversării de o sută de ani de la nașterea lui Boieldieu, care se va tiené la 13 si 14 juniu. Tōte societătile musicale franceze sunt poftite a luă parte la producțiunile musicale.

Adelina Patti va debutá acusi in Oper'a comica din Viena. Eta si pretiulu locurilor in acele seri : o logia 75 fl., unu fotel 12 fl., unu fotel in logia strainilor 25 fl.

List si Papa nu se pré au bine. Pap'a s'a supe-

ratu pe List, pentru că acesta a luat partea int'unu concertu din Teatrul Argentina, si că a facutu musica reunii internationale musicale, — si inca musica laică.

Concertulu List-Wagner, despre care amu scrisu mai de multe ori, că se va tiené in Budapesta, pe semne se va amană pentru totu-de-una, că-ci Wagner cere de la comitetu unu onorariu de 5000 fl., o suma ce acesta nu pote sè platésca din vinitulu uuui concertu.

✗ **Paulina Lucca** s'a angajatul la oper'a din Viena. Angajamentulu s'a facutu pe siese ani. Dómn'a Lucca va cantă siese luni intr'unu anu, si va avé unu onorariu de 14,000 fl. Asiā dara dómn'a Ida Benza Nagy la teatrul din Budapesta are o plata mai mare, că-ci ea pe siese luni capeta 18,000 fl.

Concertulu Wagner-List totu-si se va tiené la 10 martisoru in Budapesta. Ca de curiositate éta pretiulu de intrare : o logia 50 fl., unu fotel 20 fl., 15 fl., 10 fl. si 5 fl. Apoi mai dica cine-va, că nu sunt bani!

P i c t u r a .

✗ **Unu pictor romanu.** Cu câtu este mai micu numerulu artistilor nostri, cu atât'a trebue sè-i pretiuliu mai tare. In anulu trecutu se ivi in publicitate in părtele Oravitiei unu tineru pictor romanu. Numele lui e Filipu Metiu si e nascutu in comun'a Igrisiu din comitatulu Torontalului. Tinerulu artistu, afara de alte lucruri, a facutu pentru casin'a romana din Oravia portretul lui Andreiu Muresianu, pe care si noi l'amu vediutu acolo cu ocazia unei adunării Societății pentru teatru. Felicitàmu pe junele pictor si i dorim partuire din partea publicului.

Industria si comerciu.

Unu cocosiu batausiu. In espositiunea de coosci in palatulu industriei la Paris se afla unulu insenmatu cu nr. 221, carele afara de medail'a de onore si-a câstigatu si unu renume de batausiu vestit. Numele lui e Jack, si de la nascerea sa a omoritul in bataia pan'acuma 52 de cocosi, cari cea mai mare parte au fostu mari decât elu. Inainte cu dōue luni a omoritul in lupta la Londra pe cocosiului lui James Fields, carele a fostu celu mai renomitu in totu regatulu englesu. Cocosiul omoritul, numitul Marrior, nici odata n'a fostu batutu pan'atunce, si a câstigatu stapanului seu 250,000 franci. Proprietariul lui Jack a propus lui Field unu remasagu de 5000 franci, acel'a primi. Cocosi fure introdusi in aren'a luptii, si peste trei minute bietulu Marrior cadiu la pamantul. Numai astfelu se poate pricepe, că stapanul lui Jack a respinsu cele 10,000 franci, — ce i s'a oferitul pentru cocosiul seu.

Moime ca lucratori. Corespondintele unui dia-riu din Ceylon scrie, că la Malakka se intrebuintă o multime de moime la spargerea nucilor de cocos. — Acesta ocupatiune, precum intaresce acelu corespondinte, face mare placere moimelor. Cum cade o nuca sparta tōte ridu si saru in aeru.

Imbracare dupa portretu. Eta o aplicatiune a fotografiei pe câtu de nouă, pe atât si de curioză : Câte-va personalități se servescu cu portretul loru carta spre a se imbracă la distanție mari. Ducele de Coimbra, fratele regelui Portugaliei, intre altii, si-a facutu haine la Londra prin mijlocul acesta. Elu tra-

mite croitorului seu cart'a, si acésta ajunge pentru esactitatea mesurei hainelor sale. Aceste sunt adeverate miracole profesionale. Sè se mai nege dar, că nu suntemu intr'unu seclu de progresu.

Astă a mai lipsit! Iubite cetitoriu, déca ai barba si mustetie, si déca vrei sè te rada nesce dame frumose si inca la sunetulu musicei, n'ai decâtù sè pleci in America la orasulu Chicago. De acolo se scrie, că trei fete tinere au deschis unu atelieru de barbieru. Un'a te unge cu supunu, a dòu'a te rade, si a trei'a — asiediata pe unu tronu — ti-canta. Mein Liebchen, was willst du noch mehr?

Tribunale.

Procesulu Ofenheim s'a terminat in 27 febr. la curtea juratiloru in Viena. *Acusatulu fu achitatu.* — Ofenheim esindu din sala, a lesinatu pe coridoru. Publicul a voitù sè-i faca ovatiuni, elu iusse mersu a casa, pe o strada lateralala. O multime de notabilitati a grabitul indata in palatulu seu spre a-lu felicită.

Alesandru Reviczky, din Oradea-mare, fostu consiliariu ministerialu la presidiu, cavaleru alu pintenului de aur, cavaleru alu ordului corón'a de feru, fu condamnatu la 19 febr., de catra tribunalulu din Pesta, pentru falsificare de politie si insielatiune, la temnitia de siese ani, perderea tuturor ordurilor sale si la suportarea speselor. Condamnatulu a insinuatu apelatiune. Sal'a de pertractare a fostu plina de ómeni din societatea inalta, din care facea parte si Reviczky.

Procesu de presa. Comissiunea de inmunitate a Camerei deputatiloru a tienutu in septeman'a trecuta siedintia. Cerendu-se voi'a Camerei d'a puté urmarí pe dlu deputatu Babesiu intr'unu procesu de presa privatu, comissiunea a decisu estradarea. Asia dară „Albina“ va sè aiba acusi unu nou procesu de presa.

42 de tribunale †. Precum amu mai imparatesitu, ministrul justitiei va propune Camerei stergerea a 42 de tribunale. Acuma adaugemu, că Maj. Sa imprestatu a aprobatu acestu proiectu, si astu-felu acela in curendu se va si propune Camerei.

Caleulu din Budapest, carele la esecutarea jefuitilor postei la Szolnok a avut 300 fl. spese, pe cari ince procurorulu nu voi sè-i le platésea, a fostu chiamatul nu de multa la unu nou „debutu“ in M. Theresiopol. Elu ince nu voi sè mérga, pana ce nu va fi asignat de plat'a celor 300 fl. Astu-felu fisculu fu silitu a-i promite, că i va plati pretensiunea. Dupa aceste caleulu merse cu anima linisita la loculu unde a fostu chiamatul.

Aristocrati'a ungurésca. Diuariulu oficialu de Budapest de unu timpu incóce a devenit unu felu de calendaru alu magnatiloru, intocmai ca renumitulu Almanacu de Gotha. Mai in fia-care numeru vedem u figurandu o multime de nume aristocratice. Ince nu pe pagin'a prima, unde se publica distincțiunile inalte, ci din contra chiar la calcáiu foii, unde se anuncia convocarea creditoriloru, esecutiunile si afacerile de falimentu. Numai intr'unu numeru amu vediutu cinci licitatiuni in contra magnatiloru. Cine nu crede, poftimur, convinga-se, că ei este o lectura forte instructiva.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsu in Pest'a. 1875. Calea tierei nr. 39.

Economia.

Frica de esundare. Precum se scrie din Banatu, poporatiunea de acolo se teme, că apele éra-si voru versá, déca néu'a la munti se va topí de odata.

Frigulu in America e atâtu de mare, incâtu comunicatiunile mai in töte pàrtile au incetatu. De patru-dieci de ani n'a fostu asiá mare frigu p'acolo.

Suvenirea mortiloru.

Ioanu Fassie, advocatu, fiscul comit. si asesoru consistorialu, membru alu senatului fundatiunii Zsigajane, a repausatu la Oradea-mare la 17 fauru, in etate de 37 ani, lasandu in doliu pe betran'a sa mama si pe fratii sei.

Romulu Ursulescu, ierodiaconu si catechetu la scólele capitale romane gr. or. din Lugosiu, a murit la 19 januarie, in etate de 28 ani. Lu-gelesce soci'a sa, Elena n. Parvu, cu dòue fetitie, parintii sei si numeróse némuri.

Ana Capitanu n. Papu, soci'a parocului romanu din Belu (comit. Biharia) Ioanu Capitanu, si-a respiratu sufletulu la 3 fauru, in etate de 44 ani.

Marcu Rotariu, colonelu in pensiune, fostu directoru ale bâilor Erculane la Mehadia, muri in Orsovia la 19 l. c.

Deslegarea ghiciturei de siacu din nr. 4:

Asta mica d'alba flóre
Este animiór'a mea,
Ce iubesc cu ardóre
Pe o jună mititea.

Aibi dara, lele, indurare
Fà-mi si mie desfetari,
Dà-mi o plóia câtu de mare
Unu torrentu de sarutari.

Iosifu Vulcanu.

Deslegare buna primiramu de la domnele si domnișoarele : Maria Bozacu n. Dumbrava, Elisabeta Danciu n. Tomusiu, Virginia Olariu n. Fogarasiu, Iulia Moldovanu, si de la dlu Iuliu Traianu Fogarasiu.

Post'a Redactiunil.

Lapusiulu ung. Nu scii de cari se adunii ? Apoi numai de cele bune. In cari este vr'o idea poetica, nu numai prosemrate.

Brasovu. Nu se pote.